Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

[श्रीजै]न-आत्मानन्द-ग्रन्थरत्नमाला-एकषष्टितमं रत्नम् (६१)

श्रीमन्मेघप्रभाचार्यविरचितं

धर्माभ्युदय

(सूक्तरत्नावली च)

तच्च

न्यायाम्भोनिधिश्रीमद्विजयानन्दसूरीशशिष्य प्रवर्त्तक-श्रीमत्-
कान्तिविजयमुनिवर्यविनेयमुनिचतुरविजय शिष्येण
मुनिपुण्यविजयेन संशोधितम्।

अणहिल्लपुरपत्तनवास्तव्य-ओसवालज्ञातीय-श्रेष्ठि-
हीराचन्द्र-पुत्री-प्रसन्नबाई-द्रव्यसाहाय्येन

प्रकाशयित्री

भावनगरस्था-श्रीजैन-आत्मानन्दसभा।

वीरसंवत्-२४४४. विक्रमसंवत् १९७४.
आत्मसंवत् २२ इस्वीसन १९१८.

प्रकाशक-वल्लभदास त्रिभुवनदास गांधी सेक्रेटरी श्री जैन आत्मानन्द सभा
मुद्रक-मणिभाई मथुरभाई गुप्त धी आर्य सुधारक प्रेस रावपुरा-वडोदरा
ता. १०-४-१८.

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

प्रकाशक—

वल्लभदास त्रिभुवनदास गांधी

सेक्रेटरी.

श्रीजैन आत्मानन्द सभा

भावनगर.

मुद्रक—

मॅनेजर—आर्यसुधारकप्रेस.

रावपुरा—वडोदरा.

ता. १०-४-१८.

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

॥ अर्हम् ॥

॥ श्रीमद्विजयानन्दसूरिभ्यो नमः ॥

पण्डितप्रकाण्डश्रीमन्मेघप्रभाचार्यविरचितं

धर्माभ्युदयम् ।

: शक्रेण मुदाभिवन्दितपदद्वन्द्वः क्षमाभृद्वरः
क्रोधाद्युत्कटवैरिवृन्ददलनः सद्धर्मनीतिप्रियः ।
प्रोन्मीलत्समिति श्रियं जयमयीं बिभ्रद्बलैरद्भुतः
स स्ताद्वीरजिनः शुभाय भवतां श्रीमानिनो मानिनाम्॥ १॥

(नान्द्यन्ते सूत्रधारः)

सूत्रधारः—(सहर्षं)

विस्तीर्णेऽत्र जिनेन्द्रसद्मनि महान् यात्रोत्सवो वर्तते
यत्तत्राभिनयो मयाद्य सुधिया कार्यः प्रबन्धस्य च ।
सौभाग्योपरि मञ्जरीपरिचयः सोऽयं प्रवर्तिष्यते
यद्वा स्थास्यति रत्नवृष्टिघटना सैषा सुवर्णोपरि ॥ २ ॥

(स्वगतं) कथमद्यापि श्रीमद्देवगुरुगुणप्रस्तावकजनकल्पपादपप्रागल्भ्यश्रीसंघसभ्याभ्यर्णमभिनेयप्रबन्धपरिज्ञानार्थमुपस्थितः सततमस्मासु सत्यापितसमीचीनवैनयिकलीलः सुशीलः शैलूषो विलम्बते ? ।

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

(प्रविश्य)

नटः—(पत्रकमर्पयन्) (क) भाव ! सब्भजणाभिप्पेयनाडयारंभपवत्तयं एयं तं पत्तयं ।

सूत्रधारः—(गृहीत्वा सोत्कर्षं वाचयति ।)

यः सत्त्वतत्त्वप्रणयैकपात्रं संग्रामधर्मोभयसत्यसन्धः ।
यस्मिन्नसौ नायकतामुपैति सैष प्रबन्धोऽभिनयेन योज्यः ॥

यतः—

दानैकवीरा भुवि सन्ति केचिद्रणैकवीरा अपरे पुमांसः ।
तपःप्रवीरा इतरेऽत्र लोके वीरव्रती त्रिष्वपि यः स नेता ॥

(क्षणं विमृश्य सहर्षोल्लापं) हुं ज्ञातं मार्ष ! हुं ज्ञातम् मार्ष ! निश्चितं श्रीदशार्णभद्रचरित्रशुश्रूषातरङ्गितोऽयं पारिषद्यलोकः । अहो ! अस्मदीयहृदयानन्दसंवावदूकोऽयं श्रीसंघसमादेशः । यस्मादस्माभिरपि नगरलक्ष्मीशिरःशेखरसहोदरेऽस्मिन् श्रीपार्श्वनाथजिनमन्दिरे सुविस्पष्टपिष्टदुष्टातिपुष्टकर्माष्टकाष्टाहिकापूजामहोत्सवपवित्रयात्रामभि सत्यमेषमः संवत्सरे मत्सरेन्धनग्रासस्रविकाशहुताशस्य दुरन्तदुरितव्रातशकुनिजातविनिपातपाशस्य श्रीमन्महावीरजिनेश्वरचरणतामरससेवाहेवाकिचञ्चरीकस्य निर्दलितसकलमोहमहामहीपालप्रबलबलानीकस्याहरहःप्रसृमरयशःप्रकरसौरभभरपरिव्यक्तस्य श्रीदशार्णभद्रस्य राजार्षिमूर्द्धाभिषिक्तस्य प्रबन्धाभिनयश्चिराच्चिकीर्षित आसीत् ।

(क) भाव ! सभ्यजनाभिप्रेयनाटकारम्भप्रवर्तकमेतत्तत्पत्रकम् ।

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

नटः—(क) भाव ! तुम्हाण सब्भजणचित्तवित्तीए समं च मंतिऊण एयस्स अणुरूवरूवयस्स प्परूवणारंभो ।

(नेपथ्ये)

(ख) देव ! तुह धम्मकंदो नरिंददेविंदवड्ढियाणंदो ।
संजमसिरिसन्नाहो जयउ जयउ वीरजिणनाहो ॥ ५ ॥
दुट्ठदुरिए समंतो तंताण नराण मग्गमक्खंतो ।
भावरससिद्धिहेऊ वीरजिणो कुणउ कल्लाणं ॥ ६ ॥

(" देव ! तुह धम्मकंदो " इत्यादि पुनरपि ।)

सूत्रधारः—(ससंभ्रममिवाकर्ण्य नटं प्रति) सुशील ! प्रगुणीबभूव श्रीदशार्णभद्रभूमीपतिभूमिकावाही अस्मदन्तेवासी प्रियङ्करो नाम । तत्पुरस्तात्पठतः सुमङ्गलाभिधमङ्गलपाठकस्येदं ध्रुवास्थानीयं कल्याणगाथायुगलमिव श्रूयते । विज्ञजनमनोहरोक्तिश्रवणसावधाने राज्ञि पुनः पुनस्तदेव पठति । तथा 'भावरससिद्धिहेऊ' इत्यनेन पदेन भावस्य मल्लक्षणस्य सूत्रधारस्य रसानां शृङ्गारादीनाम्, इह हि सुरूपरूपकप्ररूपणप्रक्रम-

---

(क) भाव ! युष्माकं सभ्यजनचित्तवृत्त्या समं च मन्त्रयित्वैतस्यानुरूपरूपकस्य प्ररूपणारम्भः ।

(ख) देव ! तव धर्मकन्दो नरेन्द्रदेवेन्द्रवर्धितानन्दः ।
संयमश्रीसन्नाहो जयतु जयतु वीरजिननाथः ॥
दुष्टदुरितान् शमयन् तान्तेभ्यो नरेभ्यो मार्गमाख्यन् ।
भावरससिद्धिहेतुर्वीरजिनः करोतु कल्याणम् ॥

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

समुचितानां सिद्धिहेतुत्वं प्रतिपादयता कुशलवैतालिकेनानेन दिष्ट्या ममापि शुभोपश्रुतिलाभ इव श्रवणपथप्रणयीकृतः। तदेहि आवामप्यनन्तरकार्यकरणाय सज्जीभवावः ।

(इति निष्क्रान्तौ ।)

॥ प्रस्तावना ॥

(ततः प्रविशति निजप्रासादसभामण्डपस्थसिंहासनाध्यासीनत्रिदशाङ्गनानुकारवारविलासिनीकरकमलसंचार्यमाणचारुतरचामरयुगलवीज्यमानो राजा दशार्णभद्रो विभवतश्च परिवारः ।)

राजा—(सुमतिनामानं निजममात्यरत्नं प्रति) महत्तम !

कदा मुदाश्रुभिः प्लाव्यो मिथ्यादर्शनकश्मलः।
देवदेवं नमस्कृत्य वीरं मम शुभोदये ? ॥ ७ ॥

अमात्यः—देव ! एवमेतत्,

चिन्तारत्नं कल्पद्रुमश्च सौवर्णपुरुषसिद्धिश्च ।
जिनवन्दनं सुभक्त्या पृथुपुण्यैर्भवति कस्यापि ॥ ८ ॥

राजा—

पुण्यप्रबन्धसुलभांह्रिसरोरुहस्य
तस्यागमात्समभिनन्दति मां जनो यः ।
तस्मै सुवर्णरसनादिकतोषदानं
किं किं ददामि नहि कामितवस्तु यद्वा ? ॥ ९ ॥

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

अमात्यः—देव !

अन्योऽपि कोऽपि विफलो न भवति परितोष्य देवकीयमनः ।
श्रीवीरागमकथनात्तोषयिता किमुत यस्तस्य ? ॥ १० ॥

(ततः प्रविशति प्रकृत्या सदाचारः पुरुषोत्तमो नाम प्रतीहारः ।)

प्रतीहारः—(राजानं प्रति) देव ! देवकीयोद्यानस्योद्यानपालकः प्रियंवदः कुतोऽपि निष्यन्दमान इवामन्दानन्दरसेन देवदर्शनमिच्छुः सिंहद्वारमधितिष्ठति ।

राजा—(साक्षेपं) अकालक्षेपमेव प्रवेशय ।

प्रतीहारः—यदादिशति देवः । (इति निष्क्रम्य प्रियंवदेन समं प्रविशति ।)

प्रियंवदः—(क) जयदु जयदु देवो । (इति राजानं प्रणम्य विज्ञपयति ।) देव ! पणयजणकल्लाणकंदुट्टविसट्टणुग्गंतमिहराणुगारिणो सिरिवद्धमाणसामिणो समागमणमंगलेण वद्धाविज्जदु देवो ।

राजा—(समाकर्ण्यानन्दरोमाञ्चमभिनीय) प्रियंवदक ! त्रिभुवनजनसंस्तूयमानपदपङ्केरुहमहिमा निष्प्रतिमनैर्मल्यकैवल्यलक्ष्मीविलासरसप्रसृतः समवसृतः कस्मिन्नगण्यपुण्यसंभारसुभगम्भावुके भूभागे भगवान् ? ।

(क) जयतु जयतु देवः । देव ! प्रणतजनकल्याणनीलोत्पलदलनोद्गतमिहरानुकारिणः श्रीवर्धमानस्वामिनः समागमनमङ्गलेन वर्धाप्यतां देवः ।

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

प्रियंवदः—(क) देव ! एयस्सेय धरणिरमणीभालयलतिलयालंकारसहयरस्स दसन्नपुरनयरस्स मणोरमुज्जाणमज्झम्मि उज्जाणसिरीसीसामेलस्स केलिसेलस्स रयणमयचूडस्स दसन्नकूडस्स मणहरसिरम्मि सुरविरइयतियलुक्कचमक्कारकरणसमवसरणसंठिओ अमरनरसहाए सेविज्जमाणो चिट्ठइ।

(नेपथ्ये तुमुलकोमलो ध्वनिः ।)

राजा—(सविस्मयमाकर्ण्य पुरुषमेकं प्रति) भद्रमुख ! ज्ञायतां किमेतत् ? ।

पुरुषः—(ख) जं देवो आणवेदि । (इति निष्क्रम्य पुनः प्रविश्य च) देव ! जहाविन्नत्तं य्येव उज्जाणवालगेण । एसो खु वीरजिणिंदवंदणत्थमागयाणं सग्गोकसाणं मणुस्साणं च जयजयसद्दतिलइओ मंगलज्झुणी ।

(ततः प्रविशति यथाकथितस्थानसमवसरणव्यवस्थितो भगवान् त्रिदशासुरविद्याधरपरिच्छदश्च ।)

राजा—(सविशेषोत्कण्ठमङ्गलग्नमाभरणं सौवर्णरसनासनाथं प्रसाददानेन प्रियंवदकाय प्रयच्छति । ससंभ्रमं सिंहासनादुत्थाय

(क) देव ! एतस्यैव धरणीरमणीभालतलतिलकालङ्कारसहचरस्य दशार्णपुरनगरस्य मनोरमोद्यानमध्ये उद्यानश्रीशीर्षापीडस्य केलिशैलस्य रत्नमयचूडस्य दशार्णकूटस्य मनोहरशिरसि सुरविरचितत्रैलोक्यचमत्कारकरणसमवसरणसंस्थितोऽमरनरसभया सेव्यमानस्तिष्ठति ।

(ख) यद्देव आज्ञापयति । देव ! यथाविज्ञप्तमेवोद्यानपालकेन । एष खलु वीरजिनेन्द्रवन्दनार्थमागतानां स्वर्गौकसां मनुष्याणां च जयजयशब्दतिलकितो मङ्गलध्वनिः ।

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

सभाभ्यन्तर एव भगवदभिमुखं पञ्च सप्त पदानि गत्वा समायोजितकरकुड्मलः शिरसा त्रिकृत्वः समाश्लिष्टभूमण्डलः)

जय जय वीरजिनेश्वर ! दिनकरकरनिकर ! मोहतिमिरस्य ।
भक्त्या त्वदंह्रिकमलं वन्देऽहमिहस्थितस्तावत् ॥ ११ ॥

(एवंप्रकारनमस्कारसमुद्गारसारं भगवन्तं नमस्कृत्य
पुनः सिंहासनमध्यास्य स्वगतं)

प्राज्यं राज्यमिदं मदीयमभितो निःशेषभूमीभुजां
मध्ये कोऽस्ति समो मम क्षितितले शक्त्या च भक्त्या प्रभौ ?।

(ततश्च प्रकाशममात्यं प्रति) अमात्य !

नो केनाप्यभिवन्दितोऽद्भुततरस्फीत्या न वन्दिष्यते
यद्वा कोऽपि यथा तथाद्य मयका वन्द्यः स तीर्थाधिपः ॥

तत्सर्वथा सांप्रतमेकहेलया सपरिवारः परिकलितस्फारतरशृङ्गारसारः सविशेषविभूषितकरितुरगरथादिपत्रप्रचारः कार्यतां नागरिकसैनिकजनवर्गः समग्रः। अचिरादेव रचय जगदाश्चर्यकारिणीं सर्वसामग्रीम् ।

अमात्यः—यदादिशति देवः। (इति निष्क्रम्य पुनः प्रविश्य) देव ! एकमुत्साहिताः, अपरं मयूरेण लपितम् । एकमिष्टं द्वितीयं वैद्योपदिष्टम् । देवाधिदेवं श्रीमन्महावीरमभिवन्दितुं स्वत एव समुद्भूतप्रभूतानन्दस्ताण्डविताघोषणापटहपटुप्रणादकृतानुप्रवेशेन विशेषतो देवादेशेन द्विगुणितोत्साहः समन्तात्प्रगुणीभूतोऽयमस्तोकः पौरलोकः ।

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

प्रतीहारः—सकलमण्डलेश्वरपुरःसरपरःशतसामन्ता राजाङ्गणमुपस्थिता महाराजपादावधारणं प्रतीक्षन्ते ।

(ततः प्रविशन्ति यथानिर्दिष्टाः पौरमण्डलेश्वरादयः ।)

राजा—(उभौ सुप्रसन्नकिञ्चिन्नयनावलोकनेनानुगृह्य पुरोऽवलोक्य च) **अये ! अस्मभ्यमुपस्थापितो हस्तिपकलोकेन मङ्गलाभ्युदयाभिधानः पट्टकरीन्द्रोऽपि** । (इति सिंहासनादुत्थातुमिच्छन्) **देव ! पादावधारणं विधीयताम्** । (इति सेवकजनप्रतिपत्तिवचांसि शृण्वन् चतुराभिधचातुर्धरिकनरकुञ्जरेण दत्तहस्तावलम्बः किञ्चित्परिक्रम्योपरिधृतसितातपवारणो महासिन्धुरकन्धराधिरोहणं नाटयति ।)

(प्रस्तावमवाप्य सुमङ्गलः पठति ।)

(क) लवणिमसुद्धमुद्धमयरद्धयपयडियपवरगुणगणं
नहयलगमणजाणजालंतरि पिक्खिवि ईसि तुह तणुं ।
देव दसन्नभद्द ! सुरतरुणिहं मणु तखणि वि मुच्छए
तं नरनारिनियरु तुह दंसणि किवँ किवँ न जणु गच्छए ॥

द्वितीयः—

(ख) सच्चं लायन्नमयं तुह रूवं देव ! अन्नहा कह णु ।
सविसेसं तिसियमणो नयणेहिँ पियंतओ लोओ ? ॥१४॥

(क) लवणिमशुद्धमुग्धमकरध्वजप्रकाटितप्रवरगुणगणं
नभस्तलगमनयानजालान्तरे प्रेक्ष्येषत्तव तनुम् ।
देव दशार्णभद्र ! सुरतरुणीनां मनस्तत्क्षण एव मूर्च्छते
तन्नरनारीनिकरस्तव दर्शने कथं कथं न इव गच्छति ॥

(ख) सत्यं लावण्यमयं तव रूपं देव ! अन्यथा कथं नु ।
सविशेषं तृषितमना नयनैः पिबन् लोकः ? ॥

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

(प्रचलिते च राज्ञि पुनः)

प्रथमः—

(क) दुद्धरतुरयसमयमयगलबलउब्भडसुहडमंडियं
इहं सहसलक्खतहरहवररविरहतलियखंडियं ।
सुजस दसन्नभद्दनरवर ! तुह जवइ हु सिन्नु चल्लए
स धर धरंतु सेसु कंपिरतणु हिरिवसि धसि न मिल्हए ॥

पुनर्द्वितीयः शुभङ्करो नाम—

(ख) पवणवसपरिचलन्ता लोयाणं धयवडा कहंति व्व ।
चलिओ दसन्नभद्दो पहाउ ओसरह ओसरह ॥ १६ ॥

राजा—(सर्वतः स्वसैन्यमवलोक्य सगर्वतया शक्रसमानमिवात्मानं मन्यमानो निजगजेन्द्रैकासनस्थममात्यं प्रति) मन्त्रिन् ! भवाम्भोधिनिस्तारकं श्रीवीरभट्टारकं नमस्कर्तुमियति समये ननु सौधर्मेन्द्रोऽपि समागतो भविष्यति ? ।

अमात्यः—देव ! परमेश्वरनमस्यारसपारवश्येनानवरतमपि रोदसीविवरप्रवर्तमानगमनागमनस्य दुर्नीतिनिर्नाशनस्य संभाव्यते समागमः पाकशासनस्य ।

(क) दुर्धरतुरगसमदमदकलबलोद्भटसुभटमण्डितं
इह सहस्रलक्षतथारथवररावविरथत्रारितखण्डितम् ।
सुयशो दशार्णभद्रनरवर ! तव जवेन खलु सैन्यं चलति
स धरां धरञ्छेषः कम्प्रतनुः ह्रीवशेन धर्षित्वा न मुञ्चति ॥
(ख) पवनवशपरिचलन्तो लोकानां ध्वजपटाः कथयन्तीव ।
चलितो दशार्णभद्रः पथोऽपसरतापसरत ॥

(ततः प्रविशति सौधर्मस्वर्गादवतरन्नैरावणमहावारणस्कन्धमधिरूढो निजगजेन्द्रैकासनस्थशचीबृहस्पतिसहितः पुरन्दरो विविधविमानसिंहासनाश्वादियानस्थस्त्रिदशलोकपरिकरश्च ।)

पुरन्दरः—(स्वगतं) दिष्ट्या भाग्यमद्य मम पुण्यपीयूषवृष्ट्या निखिलमङ्गलोद्याने यदेष निश्शेषभुवनानन्दनो वन्दनीयः श्रीसिद्धार्थपार्थिवनन्दनो देवः । (पुरोऽवलोक्य प्रकाशं बृहस्पतिं प्रति) वाचस्पते ! तदेतद्दशार्णपुरपत्तनमद्यप्रातीनदिनेषु श्लाघ्यतया सकलजगतीतलनगराणामुपरि वर्त्तते । प्रवर्धमानमहिमा श्रीवर्धमानस्वामी समवसृत्य यत्परिसरं परिष्करोति । पश्यतु हि भवान् ,

भास्वत्पद्मं समवसरणं यत्र सत्पात्ररम्यं
श्रीमान् वीरः सुरभितगुणः प्रस्फुरद्बीजकोशः ।
वैमानालीश्रितसुमनसां यत्कनालं विशालं
भृङ्गायन्ते नरसुरगणा हंसशुभ्रा ध्वजाश्च ॥ १७ ॥

बृहस्पतिः—देव ! एवमेवैतत् । किमुच्यते भगवदागमनमनोहरस्यास्य नगरस्य ? ।

शची—(क) अज्जउत्त ! उत्तमजणाणं च्चेव दंसणमित्तेण वि ऊससियहिययाणं अमंदाणंदरोमंकुरप्पयरकंचुइज्जं-

(क) आर्यपुत्र ! उत्तमजनानामेव दर्शनमात्रेणापि उच्छ्वसितहृदयानाममन्दानन्दरोमाङ्कुरप्रकरकञ्चुकितगात्राणामतिप्रवणश्रवणशुक्तिभिर्भगवतः सरसधर्मदेशनामृतपानं संपद्यते ।

तगत्ताणं अइपवणसवणसुत्तीहिं भयवओ सरसधम्मदेसणामयपाणं संपज्जइ ।

पुरन्दरः—प्रिये ! एवमेतत् ।

जिनराजकिंवदन्ती वन्दितुमुत्कण्ठिता नतिरुपास्तिः ।
सद्धर्मवचःश्रवणं पुण्यैर्गुरुगुरुतरैर्भवति ॥ १८ ॥

शची—(समवसरणाभिमुखमवलोक्य) (क) अज्जउत्त ! हीमाणहे ! सुराणं पिव विज्जाहराणं पि नराणं गयणगमणाइसत्तीओ वि प्फुरंति ।

पुरन्दरः—(सानुकम्पमिव) प्रिये ! समाराधितप्रसन्नविद्याधिदेवताविशेषाणां दिव्यौषधप्रयोगपरिस्फुरितप्रभावोन्मेषाणां भवन्त्यमीषामपि रचितभूचराश्चर्यव्यक्तयः काश्चन शक्तयः । परं

जन्मस्वभावसंपन्नप्रभावाः क नु देवताः ? ।
किङ्कराः सुरलोकानां क च विद्याधरा नराः ? ॥१९॥

(ततः प्रविशतो भव्यजनभवाम्भोधिनिस्तरणकर्णीरथानुकरणसमवसरणोपान्तमास्थितौ प्रणयवार्तामिव कुर्वन्तौ नन्दनचन्दनौ नाम विद्याधरकुमारौ ।)

नन्दनः—(चन्दनं प्रति) सखे चन्दन !

(क) आर्यपुत्र ! आश्चर्य सुराणामिव विद्याधराणामपि नराणां गगनगमनादिशक्तयोऽपि स्फुरन्ति ।

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

स्फूर्जन्निःस्वाननादैः पटुपटहरवैर्झल्लरीझात्कृतैस्तैः
शङ्खानां घूत्कृतौघैर्यमलपरिलसत्काहलोत्तालरावैः ।
भेरीभाङ्कारभारैर्बधिरितभुवनाभ्यन्तरो भूमिपाल-
श्चिह्नैः शार्दूलमुख्यैर्घनविकटटगैः कम्रलम्बैरलम्बैः ॥२०॥
प्रोद्यत्केतुप्रतानैः पवनवशचलैर्व्योमसंमार्जनोत्कैः
शैलोत्तुङ्गैः करीन्द्रैस्तुरगरथवरैः पत्तिभिर्भूरिलक्षैः ।
सन्मायूरातपत्रादिभिरपरिमितैरातपत्रैर्विचित्रै-
रेष प्रोद्दामलक्ष्मीः क इह जिननतिं कर्तुमभ्येति भक्त्या?॥

चन्दनः—सखे !

राजा दशार्णभद्रोऽयं राजन्यैकशिरोमणिः ।
अभ्येति श्रीमहावीरं मन्ये नन्दन ! वन्दितुम् ॥ २२ ॥

इतश्च—

एकेनापि करीन्द्रेण व्याप्तनिःशेषविष्टपः ।
शक्रः स्वर्गात्समायाति विमानाश्वादिवाहनैः ॥ २३ ॥

नन्दनः—(नभोऽभिमुखं तद्दिशं विस्मयस्मेरनेत्रतयावलोक्य) अये !

ऐरावतः कुरु रदाष्टकमत्र धेहि
वापीसरोजदलमष्टकमष्टकं च ।
प्रत्येकमेषु च दलेषु विधेहि नाट्यं
द्वात्रिंशतासितमिहास्ति किमेतदद्य ? ॥ २४ ॥

चन्दनः—सखे नन्दन ! किं न जानासि एवंप्रकारैरावणकरणकारणम् ? ।

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

नन्दनः—नहि किमपि मया ज्ञातमस्ति । किं भवान् जानाति कमप्यत्र वृत्तान्तम् ? ।

चन्दनः—सम्यग् जानामि, सुरेश्वरपुरस्सरमित एव समागच्छता प्रियसुहृदा मणिप्रभदेवेन निवेदितं मम ।

नन्दनः—(साक्षेपं) किं तत् ? ।

चन्दनः—अद्यैष तत्रभवान् पौलोमीपतिः संप्रति श्रीमान् सिंहलाञ्छनो जिनः समवसृतः किं क्षेत्रं पवित्रयति ? । तदेकतानज्ञानोपयोगेनात्रावस्थितं भगवन्तं विज्ञाय सानन्दस्तद्वन्दनां विधित्सुः " राज्यं प्राज्यमिदं " श्लो० १२ इत्येवं दशार्णभद्रराज्ञो गर्वावस्थामयुक्तिमतीमवबुध्य तदपनयनार्थमित्थम्भूतप्रभूतरूपनिर्मापणायैरावणं समादिदेश ।

नन्दनः—इदानीमेष दशार्णभद्रः सुरेन्द्रपराजितः किमिव विधास्यति ? ।

चन्दनः—यदुत्तमजनानां कर्तुमुचितम् । उत्तिष्ठ, आवामपि तत्र गत्वा कुतूहलमालोकयावः । (इति तौ राजान्तिकमुपसृत्य पश्यतः ।)

राजा—(निरुपमानं स्वस्य निर्नाशिताभिमानं पुरन्दरमहर्द्धिमहिमानमालोक्य विगलितच्छायः स्वगतं) सभाभ्यन्तरे तथाभिमानमातन्वता न सुष्ठु चेष्टितं मया । (प्रकाशं मन्त्रिणं प्रति सलज्जमिव) अमात्य ! मन्ये मदभिमानोपमर्दनाय मनोऽध्यवसायमात्रप्रयासलीलया सुनासीरो दर्शिताहङ्कारमित्थङ्कारं मम लोचनाध्वानमवातरत् । पश्य पश्य ,

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

ग्रामेशः सपरीवारो यथा कोऽपि न मत्पुरः ।
अहं सराज्यराष्ट्रोऽपि पुरन्दरपुरस्तथा ॥ २५ ॥
(पुनः ससंवेगं)
गुरूणां गुरवः सन्ति महर्द्धीनां महर्द्धिकाः ।
गुणिनां गुणिनो लोके वृथा मानो हि दुर्धियाम् ॥२६॥

मन्त्री—देव मास्म विषादः क्रियतां देवपादैः ।
क्व शक्रलक्ष्मीः ? क्व च राजसंपत् ?

(राजा सविलक्षं विहस्य ' क्व शक्र–' इत्येतदेव पदं प्रकारान्तरेण साभिमानवृत्त्या चिन्तयन् पुनः पुनर्भणति ।)

मन्त्री—देव ! मुच्यतां विषादः ।

राजा—
कथं मम स्यादिह शक्रदर्शनम् ? ।

मन्त्री—
केनापि राज्ञात्र पराभवो वः

राजा—
पराभवः खण्डितपुण्यकारिणाम् ॥२७॥

मन्त्री—देव ! कथङ्कारमित्थं महाराजेन मन्युभरपरवशीक्रियते स्वान्तरात्मा ? ।

कुलेन विपुलेनात्र सत्कलाकौशलेन वा ।
रूपसौन्दर्यराज्यैर्वा देवपादैः समोऽस्ति कः ? ॥२८॥

राजा—अमात्य ! पारमार्थिकोऽयं विचारः ।

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

ऋद्ध्या गुणसमृद्ध्या वा कोऽपि कस्यापि हीयते ।
धन्याः सद्ध्यानमासाद्य लभन्ते मुक्ततां समाम् ॥२९॥

मन्त्री—(स्वगतं) अहो ! देवस्य मनस्यल्पव्यतिकरेऽपि महत् पराभववैशसम् । जानाम्येनेन संविग्नमनसा व्रतमपि ग्रहीतुकामो लक्ष्यते ।

राजा—(स्वगतं सोपायमिव)

न यावदायाति पुरन्दरोऽयं वेगेन तावज्जिनवीरपार्श्वे ।
गृह्णामि दीक्षां कृतसाधुशिक्षां पश्चात्तथा दर्शनमस्तु तेन ॥३०॥

(इति निश्चित्य स्वचेतसि शीघ्रीकृतकरीन्द्रसंचारेण विधिवत् समवसरणं प्रविश्य श्रीमद्वीरजिनेश्वरं नमस्कुर्वन्)

एषोऽस्मि तव प्रणतो भगवन् ! शरणाय मोहभयभीतः ।
भवजलधियानपात्रं जिनेन्द्र ! मे देहि चारित्रम् ॥३१॥

(एवं विज्ञप्य व्रतं गृह्णाति ।)

(यमनिकान्तराद् यतिवेषधारी पुत्रकस्तत्र स्थापनीयः ।)

मन्त्री—(सदुःखविस्मयं चतुराभिधचातुर्वरिकप्रधानपुरुषं प्रति) आः ! कथमेकपदे कस्यापि स्वाकूतमनिवेद्यैव देवेन दर्शनादेव देवाधिदेवस्य पादाम्बुजे प्रव्रज्यां प्रतिपद्य वयमनाथीकृताः स्मः ! ।

चतुरः—अमात्य ! भवन्तोऽपि संयमस्वीकारस्वकीयमनोरथं न ज्ञापिता महाराजेन ।

अमात्यः—न ज्ञापिताः । परं स्वत एव ज्ञातमस्माभि-

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

राखण्डलप्रचण्डलक्ष्मीविलोकनादारभ्य नरेन्द्रस्य निजराज्यविरक्तिवचनैः ।

चतुरः—पश्यत सकलवसुधासमिद्धसमृद्धिपात्रं कियन्मात्रं प्रौढप्रभुत्वप्राज्यं साम्राज्यमिव राज्यं जीर्णशीर्णतृणतुलया कथङ्कारं तत्याज महाराजः ? । एवंविधं देवस्य कुसुमायुधस्य मूर्तिमदाज्ञास्वरूपं निष्प्रतिरूपमन्तःपुरमपि वैराग्यैकवित्तस्यैतदीयचित्तस्य नान्तरायं कर्तुमलम्बभूव ।

मन्त्री—कल्याणवानेष महापुरुषशिरोमणिः क्षणादेव निष्प्रतिमसमुल्लसितोपशमसमुद्रः । किमस्य भणिष्यते ? ।

(ततः प्रविशति शतमखाग्रसैन्यसंचारी रतिप्रीतिप्रणयिनीद्वितयसहितो देवः कुसुमशरः ।)

मदनः—(प्रतिपन्नव्रतं दशार्णभद्रं साधिक्षेपं वीक्ष्य साहङ्कारं) क एष त्रिलोकीतलविदितपराक्रमे मयि प्रतपति मदाज्ञाभङ्गकारी ? ।

रतिः—(सभयं) (क) अज्जउत्त ! अज्जेव माणसहयरस्स अवयारदंसणेणं माणो तुज्झ संतियं विसयपंचउलं च सिंगारहासविलासप्पमुहपरियणो य एयस्स खमावइणो आएसेणं

(क) आर्यपुत्र ! अद्यैव मानसहचरस्यापकारदर्शनेन मानस्तव सत्कं विषयपञ्चकुलं च शृङ्गारहासविलासप्रमुखपरिजनश्चैतस्य क्षमापतेरादेशेन विवेकमन्त्रिणा समन्ततः सर्वाण्यपि पुरान्निष्काशितानि । एतत्सर्वमपि मम पुरतः साम्प्रतमेव बुद्धिसख्या निवेदितं तत्तवाप्युपरि संजातमत्सर एष प्रतिभासते ।

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

विवेयमंतिणा समंतओ सव्वाइं वि पुराओ निकासियाइं । एयं सव्वं पि मह पुरओ संपदं य्येव बुद्धिसहीए निवेदियं ता तुज्झं पि उवरि संजायमच्छरो एस पडिहासइ ।

मदनः—(सकोपं)

हृदि धत्ते हरिर्लक्ष्मीमर्धनारीश्वरो हरः ।
देवा मदाज्ञां कुर्वन्ति मनुष्याणां तु का कथा ? ॥३२॥

प्रीतिः—(सोत्कम्पं भयमभिनीय) (क) पिययम ! एसो खु सिरिमहावीरसांनिज्झसिद्धपरमझाणमज्झसुज्झंतमाणसो सहावतेयस्सी रायरिसी । ता एयस्स दुत्तवतवसिहिसिहाए मा पयंगत्तणं पाविहिसि ।

मदनः—हं हं अलं तव वचनमङ्गलीलायितेन । अलं मुद्रितमुखी भव । (इति जल्पन् विनिवार्यमाणोऽपि सकलसुहृज्जनपरिजनेनाध्यारोपितकुसुममयशरासने मोहनाभिधानं शरं संधाय तस्य राजर्षेरुपस्थितमात्रस्तत्क्षणादेव सद्ध्यानपवनोद्दीपिततपोज्वलनज्वालाभिः करालितो मूर्च्छितः पृथिव्यां पतति ।)

(शोकावेशविवशीक्रियमाणहृदयः परिजनः सर्वोऽपि पर्याकुलतया जलसेकवातव्यजनादिप्रय नं करोति ।)

(तथास्थितं स्वहृदयदयितं दृष्ट्वा)

(क) प्रियतम ! एष खलु श्रीमहावीरसान्निध्यसिद्धपरमध्यानमध्यशुध्यमानमानसः स्वभावतेजस्वी राजर्षिः। तदेतस्य दुस्तपतपःशिखिशिखायां मा पतङ्गत्वं प्राप्स्यसि ।

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

रतिप्रीती—(क) हा पिययम ! समग्गसोहग्गगुण-रयणभंडार ! तियलुक्कचित्तंतरचंकमंतसुकंतविक्कमचमक्कार ! कहमित्थं य्येव तं तारिसं सुपउरपोरिसं वहंतो एयावत्थं गओ सि ? । (इति ते अपि मूर्च्छिते भवतः ।)

शान्तिकजलं प्रगुणयध्वं शान्तिकजलम् । तुहिनकन्दाभिधानया दिव्यौषध्या पीयूषवर्षिण्या समालभनं कुरुध्वं समालभनम् । वारुणमन्त्रेण ज्वलनोत्तारणं विरच्यतां वारुणमन्त्रेण । विज्ञप्यतां व्यतिकरोऽयं त्रिदशाधिनाथस्य विज्ञप्यताम् । (इति प्रयत्नपरप्रणयिदेवमनुष्यगणगन्धर्वविद्याधरकिन्नरनिकरसंभवं तुमुलरवं प्रविशन्नेव)

पुरन्दरः—(श्रुत्वा) किमेतत् ? । (इति विस्मितात्मा ज्ञानोपयोगेन तपःप्रभावदुर्दशमुनिभयभीतकर्णलग्नतल्लोकनिवेदनेन च ज्ञातवृत्तान्तश्चिन्तितानन्तरकरकमलप्रणयीभूतप्रचण्डमण्डलकमण्डलुपीयूषधाराच्छटाच्छोटेन संघटितस्वास्थ्यसंपदं मदनमनुष्ठितवान् ।)

(मदनः ससंभ्रमं वामदक्षिणदिशोऽवलोकयन् किञ्चित्स्मृतविस्मृतव्यतिकर इव पुरन्दरं प्रणमति ।)

पुरन्दरः—(प्रणमन्तमेवैनं) किमिदमुपशमद्रुमोन्मूलनमत्तमतङ्गज मकरध्वज ! (इत्यालपन् हृदयेन गृह्णाति ।)

(क) हा प्रियतम ! समग्रसौभाग्यगुणरत्नभाण्डागार ! त्रैलोक्यचित्तान्तरचङ्क्रम्यमाणसुकान्तविक्रमचमत्कार ! कथमित्थमेव तत्तादृशं सुप्रचुरपौरुषं वहन्नेतदवस्थां गतोऽसि ।

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

एष युवयोर्जीवितेश्वरः पुनरपि जगद्विजययात्रोपक्रमाय सज्जीबभूव । (इति मन्त्राक्षरैरिव शनैः शनैः श्रवणपथसंचारितैः सखीजनेन संपन्नचैतन्ये रतिप्रीती अपि अभूताम् । पुरतो निजप्रेमसदनं मदनं विलोक्य कटाक्षविक्षेपादिसात्त्विकभावान्नाटयतः ।)

मदनः—(प्रियप्रेयस्विन्यौ विलोक्य स्वगतं)

प्राणैरर्धानुगतैर्मूर्च्छावशघूर्णितैरिमे दयिते ।
स्वप्रेमपरीक्षामिव प्रदत्तवत्यौ मयि तथार्ते ॥३३॥

पुरन्दरः—**अयि संपूर्णचन्द्रवदन मदन ! सात्त्विकव्रतधारिणां चारित्रिणामन्यदापि मास्म संरब्धो भूः ।**

मदनः—(सलज्जमिव) **यदादिशति स्वामी ।** (इति नम्रमुखो भवति ।)

पुरन्दरः—(स्वगतं)**अहो ! अन्तरायकर्मणा परमेश्वरवन्दनपरमानन्दे समासीदत्यपि कियदन्तरिता वयम् ? ।** (इत्यौत्सुक्येन प्रचलन्) **वन्दामहे दुरन्तदुष्कृतनिष्कन्दनं ज्ञातनन्दनं भगवन्तमिदानीम् ।** (इति सामानिकसुरैः सह संलपन् गत्वा परमेश्वरं नमस्करोति ।)

दृष्टोऽसि चिराज्जिनवर्धमान ! सुकृतोदयेन केनापि ।
भगवन्नसमशमामृतमहार्णवमनोरथशतैस्तैः ॥३४॥

यत्र चरति मोहतमो दिवानिशं सकलसुमनसां बोधः ।
जगदभिनवमित्ररुचिर्धर्माभ्युदयः स ते जयति ॥३५॥

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

(एवं श्रीमन्महावीरदेवाधिदेवमभिवन्द्य)

स्वामिन्! स एष एकहेलावहेलितसकलधरित्रीतलराज्यः सर्वथास्वीकृतात्यन्तस्वहितकार्यः सद्यःसंजातसुजातचारित्रश्रीस्वयंवरमहोत्सवो दशार्णभद्रराजर्षिः। एष च राजन्यावस्थायामस्य मन्त्री यथार्थनामा सुमतिः। अयं पुनरेतदीयनन्दनः सुनन्दनो नाम राज्यार्हः कुमारः। अमी पुनः सुपर्णपन्नगाद्युपलक्षणलक्षिताकाराः असुरकुमाराः। इमे च विचित्रमन्त्रौषधकरण्डकमण्डितकरा विद्याधराः। एते च भक्तिभरनिरुद्धहृदयान्तरा व्यन्तराः। अमी च विरचितश्रीवीरजिनेन्द्रपदपद्मसेवाश्चन्द्रसूर्यादिज्योतिष्कदेवाः। (इति हरिणेगवेषिदेवेन विज्ञापिते—)

सर्वे—(यथाक्रमं पुरन्दरमुपस्थाय) **साधर्मिकशिरोमणे! देवराज! वन्दामहे।** (इति विहितप्रणामाञ्जलयो वन्दनं कुर्वन्ति।)

इन्द्रोऽपि—(कर्तव्यवशसमायोजितकरकुड्मलः प्रकटितयथोचितालापमीषन्नतशिरसा तान् प्रतिवन्द्य तदेकतानध्यानरससिद्धिस्थिरीकृतकायमिव तथारूपं महामुनिमवलोक्य)

अहो! मूर्तिरहो! मूर्तिरहो! स्फूर्तिः शमश्रियः।
वीतरागप्रभोर्मन्ये शिष्योऽभूदेष तादृशः॥ ३६॥

(इति व्यावर्णयन् नमस्यति।)

सुतमां त्वां नमस्यामि कामिनं संयमश्रियः।
दशार्णभद्रराजर्षे! हर्षेणोत्कर्षवर्षिणा॥ ३७॥

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

सत्यप्रतिज्ञस्त्वं जातो निर्जितोऽहं पुरन्दरः ।
ग्रहीतुमपि चारित्रं यन्नाहं त्वमिव क्षमः ॥३८॥

(इति जिनवन्दनप्रतिस्पर्धानिबन्धनं स्वापराधं क्षामयति । लेपमयमूर्तित्वेन प्रतिवचनं धर्मलाभमात्रमप्यलभमानः संमुखमवलोक्य मन्त्रिणं प्रति) कथमद्यापि प्रतिप्रभावनावलोकनकन्दलितं कालुष्यमिव कलयत्येष महर्षिः ? । किं वाऽस्मदाश्रितकुसुमायुधापराधप्रतिबद्धविरोधमिव कमपि हृदये निधत्ते ? ।

मन्त्री प्रधानपरिजनश्च—स्वामिन् ! एष महात्मा गृहीतव्रत एव समशत्रुमित्रः परिणामप्रणयिप्रशमपवित्रः सकलजीवलोकवात्सल्यमधुरचरित्रः । भवन्तोऽपि प्रततप्रतिबन्धबन्धुराः साधर्मिकबान्धवाः सततमुपासकलोकस्य । मदनोऽपि नामास्य यशस्वितपस्वितपस्तेजसैव दुस्थावस्थामापादितो न पुनः प्रकोपतेजसा । केवलं दीक्षाक्षणादारभ्य केनापि साकमनाभाषमाणः समुज्ज्वलगुणकाष्ठतामास्थितः प्रतिपन्नमौनध्यान इवोपलक्ष्यते ।

पुरन्दरः—(साश्चर्यमिव सामानिकसुरान् प्रति) पश्यत तत्कालमेव विलीनसकलमनःपरीणाममवस्थान्तरमस्य महामुनेः कियद्विधां कलाकोटिमापन्नम् ? । (अन्यतोऽवलोक्य) कथमद्यापि नात्र प्रस्तावे किमप्यात्मानं ज्ञापयति यथाकामरूपः क्रीडापात्रमस्माकं कुतूहलः ? ।

(ततः प्रविशति चलच्चूलिकां श्मश्रुभागं च परामृशन् कपर्दघर्घराद्याभरणः कौतुकवेषधारी यथानिर्दिष्टः पुरुषः ।)

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

कुतूहलः—(क) हीही भो ! अच्चलियं अच्चलियं,
लाए दसन्ने य मुणी पभूदे वीले जिणे दंसिदभत्ति इंदे ।
पुन्नेहिं माले मलिउं च जादे हगे य एगे पुलिसे न किं पि ॥३९॥
ता इमे सव्वे वयणे तुम्हं पुलओ पल्लविज्जमाणे अत्थि ।
हगे वि चालित्तमिमं कलेमि पलं कलत्ते मम लूववंते ।
न केणचि चेअ इमं जलक्खे लोसालुणे तस्स गिलाइ ठाइ ॥४०॥
इति ।

(सर्वे जना हसन्ति ।)

पुरन्दरः—(ईषद्विहस्य) अलमलमियत्या वचनहेलया कुतूहल इति ।

(स्वाम्यादेशविहस्ता वेत्रहस्ता हास्यमुखरं जननिकरं स्वेच्छाव-चनवाचालं कुतूहलं च प्रतिषेधयन्ति ।)

कुतूहलः—(सेर्ष्यमिव)
(ख) लायलायं सलिस्सामो पलं वा सुलसामिणं ।
अम्हं गिला सुलेलस्स नं एयस्स सुहागला ॥४१॥

(क) ही ही भोः ! आश्चर्यमाश्चर्यम्,
राजा दशार्णश्च मुनिः प्रभूतः वीरे जिने दर्शितभक्तिरिन्द्रः ।
पुण्यैर्मारो मृत्वा च जातः अहं चैकः पुरुषो न किमपि ॥
तावदिमानि सर्वाणि वचनानि यूयं पुरतः प्ररूप्यमाणाः स्थ ।
अहमपि चारित्रमिदं करोमि परं कलत्रं मम रूपवत् ।
.......................रोषारुणः तस्य गिरा तिष्ठति ॥
(ख) राजराजं सरिष्यामः परं वा सुरस्वामिनम् ।
अस्माकं गीः सुरेशस्य खल्वेतस्य सुखाकरा ॥

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

(इति अन्यत्र व्रजन्निव तत्तुल्यलोकेन संबोधनं कृत्वेव स्थाप्यते । कृतमौने च सर्वजने)

पुरन्दरः—(मन्त्रिणं प्रति) अमात्य ! सांप्रतमसाम्प्रतं भवतः कालक्षेपकरणेन । शीघ्रमेव धवलगृहं गत्वा मौहूर्तिकोत्तमप्रदत्तप्रधानमुहूर्ते राजन्यनन्दनः सुनन्दनः पृथिव्यां राजन्वतीत्वहर्षपीयूषवर्षायाभिषिच्यताम् । नरेश्वराकस्मिकव्रतग्रहणसमुत्थविरहव्यथादुःखितपद्मावतीदेवीपुरःसरान्तःपुरपरिकरो राजवल्लभलोकश्च सर्वः संबोधनीयोऽस्ति ।

अमात्यः—यदादिशति त्रिदशस्वामी । पुनरागमनवन्दनाय वन्दामहे श्रीवीरजिनेश्वरमत्रभवन्तं राजर्षिं च ।

पुरन्दरः—अयमस्माभिः प्रदीयमानः सत्यार्थप्रथमानः शत्रुञ्जयाभिधानः पुण्यवत्परिभोग्यः प्रतिहतापायः कोऽपि वस्त्राभरणसमुदायः परिगृह्यताम् ।

अमात्यः—स्वामिन् ! अनेन कृतसमग्रजगन्मङ्गलसंग्रहेण समुल्लासिश्रीबलसूदनानुग्रहेण किमपूर्णमस्माकम् ? ।

पुरन्दरः—अमात्य ! गरीयान् कल्याणप्रस्तावोऽयम् । सर्वथा न विधेय एव निषेधः । (इति स्वहस्तेन प्रतिपन्थिनिर्मथनपथ्यं नेपथ्यं समर्पयति ।)

महाननुग्रहः । (इति गृहीत्वा अमात्यः शिरसाऽभिवन्दते ।)

पुरन्दरः—अमात्य ! समारब्धबाहुबलिविजयनाट्यावलोकनकुतूहलिनः स्वर्गलोकगमनाय वयमपि समुत्सुका वर्तामहे । कथय यदस्माभिरास्मिन्नवसरे विधेयमास्ति ।

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

अमात्यः—स्वामिन्! श्रीवर्धमानस्वामिपदपद्मप्रसादेन ततमेवंविधविधीयमानस्वर्गाधीशमधुरमधुराह्लादेन च सुनन्दनदेवस्य सकलसमीहितलक्ष्मीः करकमलमलङ्करोति ।

पुरन्दरः—तथापीदमस्तु—

राजानो जनपालनोद्यततया स्फूर्जद्वजन्तां यशो
    लोकोऽप्येष विशेषधर्मनिरतः प्राप्नोतु पुण्यश्रियम् ।
सन्तः सन्तु जगत्यमोघमनसो वन्द्याः पुनस्तत्परे
    श्रीमेघप्रभतां दधज्जिनपतिः श्रेयस्तरुं सिञ्चतु ॥४२॥

॥ इति श्रीमेघप्रभाचार्यविरचितः समासोऽयं धर्माभ्युदयो नाम च्छायानाट्यप्रबन्धः ॥

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org